

## Openingswoord Ruth Nelemaat voorzitter Participatieraad Haarlem

We hebben een boek en eigenlijk de titel van een boek genomen als reden om u weer eens te spreken. Het leek ons een goed moment om te horen: "Hoe gaat het nu eigenlijk, zo na de transitie en midden in de transformatie?"

Dat willen we graag weten, omdat we ons als Participatieraad ook hebben voorgenomen het proces zoveel mogelijk kritisch te volgen en aandacht te vragen voor waar het niet goed gaat.

Gaat het goed of gaat het alleen maar mis? Als je de media moet geloven, lijkt veel mis te gaan. Ik hoef het woord PGB maar te noemen of hier, op het Haarlems niveau Viva!Zorg en iedereen begint te zuchten en te steunen. En terecht natuurlijk. Want je zal maar afhankelijk zijn van zorg van derden en je kunt ze niet betalen of het aantal uren huishoudelijke hulp wordt zomaar gehalveerd en het vertrouwde gezicht dat daarbij hoort wordt je ontnomen. Drama's, natuurlijk en was dit te voorkomen?

Persoonlijk denk ik van niet. Want hoe goed ook voorbereid en hoe veel tijd ook wordt genomen, er gaan altijd zaken anders dan voorspeld. Maar wat belangrijk is, is dat we de ruimte hebben en krijgen om te verbeteren.

Aan de andere kant is er ook reden tot optimisme en zie je ook dat de boodschap begrepen wordt. Ik hoor vaker vragen of er hulp nodig is.

En natuurlijk zijn daar de leuke en goede initiatieven: huisartsen die welzijn op recept voorschrijven en zo vrijwilliger welzijnscoaches naar een kwetsbare burger toesturen; er wordt gesport door jongeren en ouderen samen en scholieren bieden hun diensten aan ouderen aan op het gebied van computergebruik en techniek.

- Is er werkelijk reden voor optimisme?
- Kunnen we de opgewekte titel van het boek van Patricia Bender bevestigen?
- Leren we inmiddels op eigen kracht te leven?
- Of geldt dat alleen voor de hoogopgeleide en goed verdienende burger tussen de 30 en 70 jaar?
- En slaat daar buiten de wanhoop en de vereenzaming toe?
- En werkt het ook in die wijken die we 10 jaar geleden Vogelaarwijken noemden, waar toen veel geld in gestopt moest worden om mensen weer met elkaar in contact te laten komen. Is daar wat van over?

Mooie initiatieven, maar zijn er ook knelpunten en de vraag is of er een platform is waar men daarmee terecht kan?

De Participatieraad heeft in een ongevraagd advies gepleit voor een ombudsfunctie om burgers van deze stad de mogelijkheid te geven om ondersteund te worden als men ten onder gaat in bureaucratie en onbegrepen regels. Helaas heeft het voorstel het nog niet gehaald. Maar blijkbaar is de politiek zich bewust dat het echt niet zonder kan en wordt er gewerkt aan een nieuw initiatief op dat vlak.

De rampen op grote schaal krijgen heus wel de aandacht in de media, maar hoe zit het met het kleine verdriet achter de dichte gordijnen en zijn dat wel de mensen die om hulp vragen als dat nodig is en zo niet hoe vinden we ze dan?

Allemaal vragen die wat mij betreft na het verhaal van Patricia Bender aan de orde komen. Wij horen het graag van u.

Ook tijdens de borrel, die wat dat betreft integraal onderdeel is van het programma. We spreken u graag en horen ook graag één-op-één uw zorgen maar ook uw ideeën!

Het programma ziet er als volgt uit:

- lezing van Patricia Bender uitgaande van haar Boek "Hoera. We gaan bezuinigen!"
- Gelegenheid om vragen te stellen aan Patricia en ruimte voor discussie
- afsluiting door Joyce Langenacker, coördinerend wethouder Sociaal domein

Rond 17.30 start onze netwerkborrel.

Ik wens u een prettige middag